

ادامه دارد
انجییر امان الله استوار
روزنال — هالند
Ostowar@Tiscali.nl
P h : 0031-62-93- 23-475

یل بقیاه تمسق

((هر کی را دردی رسن نا چار گوید وای وای))

م وس تسم — ق
چرا شوونیستها در راس وزیر داخله خاندان آل یحیی وریس تنظیمه (ترکستان) صفحات شما
ل نامهای محلات را تغییر دادند؟ چون در مرکز ویا یاخت آریانای باستان و خراسان
کبیرویا در شمال کشور پشتو نهاد هرگز و هیجوقت زنده گی نمی کردند لذا نام چیکی از
 محلات به پشتو گذاشته نشده بود. شوونیستها از نامهای ازبکی و تاجیکی نفرت داشتند و از
 طرفی برای اینکه ثابت سازند که تنها ایشان صاحب آریانای باستان بوده و آریانی نژاد هستند و
 در یاخت آریانای باستان جایگاه مقام و منزلتی داشتند (در صورتیکه چه بر سد بشمال
 کشور و مرکز آن بلخ برای اولین بار در حدود دو قرن پیش تیمور شاه به ازبکی (شاه آهنین)
 پسر احمد شاه درانی که پیاخت خود را از قندهار به کابل انتقال داد که در جریان آن تعداد از سران
 قبائل سدوزانی و محمد زائی یکجا با دربار سلطنتی توام با گروپی از قزلباشیان ترکتبار بحیث
 گارد شاهی بکابل آمدند (نامهای ازبکی و تاجیکی را نا بود نموده و در عوض به محلات ولایت
 بلخ و بعضی محلات ولایات دیگر نامهای پشتو گذاشتند. لذا با استفاده از قدرت دو لئی خود
 به این عمل زشت مبادرت ورزیدند بطور نمونه مرکز ولسوالی بوینیقره را به ((شولگره)) و
 ... وغیره به همین شکل با بوریاباف را به ((مومندان)) و آسیای دینگگ را به ((وزیر آباد))
 تغییر دادن نامای تاریخی و سابقه دار ازبکی و تاجیکی که در قلب وجود و جدان و ضمیر مردم ما جای
 داشت و با پشتو نیزه سازی نامهای محلات شوونیستها برای نواقل ساحه فر هنگی جدید آنهم
 با ضربه زدن و نابود نمودن فر هنگ دیگران بوجود آوردند و برای خودشان قباله عسابقه زنده
 گی حداقل پنجهزار ساله در بلخ را به ادامه جعلکاریهای گذشته ای خود ترتیب دادند . و
 بدین وسیله شوونیستها خواستند خود را صاحب - فرنگ ادب و تاریخ آریانای باستان و خراسان
 کبیر معرفی نمایند و ترک تباران رانه با شنده اء اصلی بلخ بلکه صحرانوردان بی فرهنگ و فاقد
 زنده گی شهر نیشینی و مهاجرین بی سر پناه و آمده از بیرون معرفی نمایند طبق ارشادات قیمتدار
 (!!) ایشان که میگویند که آنها از هر جاییکه آمده باشند دو باره واپس به همان جاها بروند ()
 () به اصطلاح مردم ما که می گویند ((بیگانه آمد و صاحب خانه را از خانه اش بیرون کرد !
)) طوریکه دیده میشود جنون عظمت طلبی و برتری جوی قومی از انسانها در تاریخ چه مسخره
 های بیشترم و چه شعبدہ بازان تمام عیار و بی حیاء های را بوجود می آورده است. چنانچه مردم
 مامیگو یند که : ((اگر پشک را از گل بسازی میو میوش را کی بگوید)) اگر شوونیستها
 قبرستانها را ویران کرددن - کتابخانها را آتش زندن - نامهای محلات را تغییر دادند - دارای
 مردم را تصرف نمودند - بزرگان قوم و با سوادان را نا بود و یا در زندانها پو سیده گردا نیدند
 باز هم در گوش و کناری کتابی - مردی ویا زنی باقی می ماندند و این تراژیدی ننگین و رسوسه

شونویزیم را یکجا با تمام حقاً یق تلخ و تاریخی اش از نسل به نسلی انتقال میدادند و روی شونویستها و برتری جو یان قومی سیاه و سیاه تر می‌گردید

— چرا شونویستها کتابها ی علمی و تاریخی قلمی و چاپی را نا بود نمودند؟ از آنجانیکه شونویستها این برتری جویان قوی دشمن علم - داشت - فرهنگ و تاریخ ملیتها ی دیگر هستند ایشان با جمع آوری ماهرانه کتابها ی مردم را بنام اینکه کتابها را به کتابخانه های عمومی جهت استفادهء هموطنان ما جمع می نمایند تا اینکه کتابهای مذکور بعض اینکه در منازل مردم فرار داشته باشد در کتابخانه ها جابجا گردیده و از کتابهای مذکور نگاهداری درست و استفاده وسیع صورت گیرد . آنها با نیرنگهای فوق کتابها ی مردم را جمع آوری نمودند کتابهای پرارزش قلمی را به کشور های غرب بفروش رسانیدند و کتابهای مهم و علمی را نابود نمودند و آنده کتابهاییکه ارزش خواندن را نداشت انها را در چند کتابخانه گذاشتند . چه برسد به خواندن کسی کتابهای مذکور را اورق هم نمی زد و یانمیزندن . ایشان بدین وسیله می خواستند که نام و نشانی از فرهنگ و مدنیت ملیتها دیگر باقی نمانده و میدان را برای هرگونه تاخت و تاز فرهنگی خود باز نمایند و پلانهای خود را نهایت با قسی القلبی به انجام رسانیدند ولی با تمام کوششها خود نتوانستند که یک فرهنگ و مدنیت چند هزار ساله را اریشه نابود سازند .

— محروم کردن ملیتها ی هز اره - ازبک و ترکمن وغیره از اشترانک در اداره و رهبری کشور ! از آنجانیکه در کشور ما رژیم شاهی مطلفه سلط طلط کامل داشت و تمام مقامات اسا سی و کلیدی دولتی اولاء به خانواده ءآل یحی ، ثانیا به قبیله محمد زائی - ثالثاً به پشتوانها رابعه به سعادات - میر - پیروان طریقتها ی های مختلف اسلامی و افراد و فدار و نوکران امتحان داده و نزدیک به دسترخوان خاندان سلطنتی در میان ملیتها ی دیگر تقسیمات میگردید . و تاسی ۱۳۳۸ انو جوانان و جوانان ترکتار و هزاره حق شمولیت به مکاتب حربی و نظامی را نداشتند . وقتی هم که شام میگردیدند این شامل کردنها نهایت بشکل سمبولیک و نماشی و محدود بود در تمام وزارت دفاع ملی یک جنرال ازبک و ترکمن و ترکمن بودند) در اکادمی برخلاف قطعات قوای مسلح پر از سربازان بدون امتیاز وجلی از ترکتاران بودند (در اکادمی پولیس بنام هم از جوانان ترکتار و هزاره کسی دیده نمی شد در وزارت خارجه از ملیتها ی ستمکش چه برسد به کارمند و دیپلومات حتی بحیث خاکروب و پیاده دفتر هم کسی وجود نداشت . اینست مشت نمو نه ای از خروار از عملکرد های دولتها ی قبیله سالار و سیاستهای کادری بابا ی بیکاره ملت و اسلاف ستمگراین سلطان مستبد و از دنیا بی خبر .

— دستگاه دولتی بحیث و سیله عبهره کشی در دست حکام ! عظمت طلبان ملی و برتری جویان قوی می تمام مامورین دولتی را از خیل تبار خود تعیین می نمودند . مامورین دولت مستبد و ستمگستر از خدا می خواستند که کسی بدولت مراجعته و یا عرضه نماید و اگر راجع به موضوع میراث جنجال دختر - مناقشات بالای آب - ژمین موضع دزدی تجاوز جنسی - تصادم فیزیکی - قتل ۰۰۰ وغیره می بود به اصطلاح مردم ما گا و حکام - آمیرین و ما هرگاه با تفصیل در زمینه عرض مطلب نمایم به مورین در دستگاه حاکمه چوچه میداد **مکالمه** را می کشد . چون موضوع تصفیه دعواهای بعض سالها دوام میکردم ناقشه کننده گان بگمک افراد و ابسته و قابل اعتماد رشوه ستانها دار خود را رشوه میدادند به امید اینکه برنده دعوی گردند . چون هر دو طرف رشوه میدادند کسی برند ه نمیشد و جنجال ما هها بعض سالها دوام میکرد تا اینکه هردو طرف به اصطلاح از پای می مانند بعده رشوه ستانها قرار صادر می کردند که موضوع در قریه تو سط طرش سفیدان محل واربابان کنه و نو (فریه داران کنه و نو) فیصله گردد . طرفها ی در گیر دعوا اعバخار برند شدن برای ریش سفیدان نیز دعوتها ترتیب و رشوه ها می دادند .

تا اینکه بعد از چند مجلس و جلسه مشورتی فیصله صادر میشد و موافقه دعوی گران از پای مانده (!) در زمینه حاصل میگردید چند نفر ارباب و کلان قوم فیصله خویش را به مامورین مربوط ابلاغ می کردند تا اینکه مامورین مربوط طبق فیصله ریش سفیدان قوم قرار خود را صادر

نموده و بعد از اخذ مهر و شصت طرفین موضوع را خاتمه یافته قبول می کردند بدین وسیله طرفین دعواه کننده داروندار خودرا از دست داده واز کار و بار خود مانده و در حالت خرابی و یا نیمه خانه خرابی از دعواه صرف نظر نموده و به اصطلاح بیکدیگر خود ابراء خط میدادند اگر کسی عرضه نمیکرد و کدام واقعه نیز رخ نمیداد مامورین ولسوالیها لوى اولسوالها و مراکز و لایات به اصطلاح به دیوانه شدن نزدیک میشند . که جرا مرا جعین نیست - چرا ۰۰۰ وغیره (لذا مامورین شروع به جنگ و دعواه نیست (در حقیقت چرا رشوه نیست پالیدن دفاتر خودنموده چون هر مامور دولت فاسد و ستمگر در رشته خود تخصص داشتند آنها حتماً یک بهانه را در حق مردم ترتیب داده و ایشان را توسط پولیس جلب می کردند. مامورین مذکور به چیدن توطه و دسیسه استا دبودند و به اصطلاح مردم ما می توانستند ((از ریگ روغن بکشند)) پولیس و یا زاندا رم با رسیدن بمنزل فرد جلب شده اورا زیر قمچین نزد اعضاً فامیل اش قرار میدادند - چون پولیس و زاندا رم اکثر از نزدیک شام پی جلبی های خود می رفتد و از فرد جلب شده تقاضاً عمیکردن که همین حالا بمرکز ولسوالی میرویم فرد جلبی ترجیع میداد که فردا به نزد جلب کننده گان خود برود و با عذر وزاری و با تحمل لت و کوب وبا دادن رشوه به پولیس و نگاهداری شاهانه اسب و خود وی و برای برابر نمودن رشوه فردا برای جلب کننده ها تمام شب را برای گرفتن قرضه - و فروش و گرو دادن و سانش خانه باع زمین و حتی نظر به جدی بودن موضوع ونا چار بودن افراد جلب شده ایشان بعضاءً مجبور به فروش دختر خود نیز میگردیدند .

- تو هین و تحقیر نمود نها ! در کشور استبداد زده ما دشنام دادن توهین کردن و به اصطلاح مسخره نمودن اشخاص و افراد در ارتباط به ملیت مذهب چهره و قیafe - لهجه و یا زبان ملیتهاي محکوم جز کرکتر و اخلاق جامعهء اشرافی ستمگستر - قبیله سالار و عقب ماندهء ما میباشد. باشندگان اصلی و بومی خراسان کبیر در هر گامی از زندگی خود هر روز و در هر مقام دشنام شنیده مشت و لگد خورده و هر روز زارزار گریه وزاری میکردنند مثیله ایشان را خداوند برای عذاب کشیدن آفریده باشد برخلاف ستمگران به اندازهء بیرحمی و شدت در قصاویر گریهای خود صاحب رتبه و مقام شده و هر روز فربه و فربه ترشد و جیبها یشان پر و پرتر می اینست گوشه از زندگی ملیتهاي محکوم و زحمتکش کشور ما که اسیر دولتهاي قبیله گردید . سالار گردیده داروندار خودرا از دست داده و در نتیجه گروپی از برتری جویان قومی صاحب همه چیز شدند .

فرد جلب شده شب ایشان را کله خور (فرد دزد باشی و مال مردم خور را کله خور گویند) قریبه رفته مشوره ها و هدایات لازم می گرفتند و از ارباب خود نیز خواهش مینمودند که فردا ساعت هشت (۸) بجهه برای شفاعت و دفاع از وی نزد مامور جلب کننده حاضر باشد . اگر سالی یکی دو بار یک هموطن زحمتکش ما مورد جلب و احضار ما مورین فاسد دولت قرار میگردد فتنه برای مدت زیادی ایشان نمیتوانستند بالای پای خود بی ایستاد افراد جلب شده بخار اینکه دفتر به دفتر شهر به شهر سرگردان نه شده باشند به پولیس و مامور مربوطه حق داده چند روزه رفع مشکل نموده گوش خود را آرام می کردند . و از طرفی معمول بود که مامورین و حکام از خویش و اقارب خود یکی دو نفر را میداشتند که ایشان مثل مامورین موظف در کافیها (رستورانتها های مرکز اولسوالیها) انتظار شکار را می کشیدند آنها حق امر -

مامور قاضی - حاکم و قوه ماندان را جدا و حق خود را جدا می گرفتند بخار اینکه رشوه ستانها وقت برای چانه زدن با مراجعين را نداشتند این دیگر کار دستکها بود (دستکی افراد قابل اعتماد مامورین رشوه ستان را گویند که رشوه را خوش تسلیم شده بمرا جع رشوه ستان تسلیم نموده و کار رشوه دهنده را توسط رشوه گیران اجرامی کنند) همینکه ما موری بخصوص در و لایات سمت شمال تعیین میگردیدند - مامورین با تجربه (یعنی رشوه ستانهای ماهر) فرد قابل اعتماد خود را با خود در محل ماموریت خویش می بردند (فرد دستکی کمی دور تر از آنها زندگی اختیار نموده و در کمترین زمان ممکن این فرد به اصطلاح ((جو لو مبور)) فرد غریب و

پریشان و فاقد لباس مناسب بیک خان و یا خانصاحب تبدیل میشد) و یا اکثراء با مقررگردیدن یک مامور بلند پایه یکی از گرگان به اصطلاح باران دیده خودرا در محل ماموریت وی رسانیده در کافیها و اطاقهای سرایها جای گرفته خود را یکی از اعضای فامیل ما مور جدید و یا دوست دوران ... وغیره معرفی میکردنده همچو اشخاص در کارها خود استاد بودند . ایشان در عسکری مدت کوتاه بحیث دوست فلان حاکم - قاضی - والی قاضی مرافعه در منطقه شهرت پیدا می کردندو همه به زودی می دانستند که مشکل شان باکی حل میگردد ؟ در نتیجه هر دو دوست (؟) آشنا - قوم - و یا همتبار به اصطلاح مردم ما صاحب یک لب نان میگردیدند و یک زنده گی خوش و خرم را برای خود بوجود می آوردند . ولی برخلاف اطفال مظلومان و محکومان خون گریه می کردند و برای بیان تمام خم و پیچ موضوع باید زیاد و باز هم زیاد نوشت که این مقال گنجایش چنین یک تجزیه و تحلیل عمیق و همه جانبه را ندارد .

ایجاد گروپهای از دزدان بخاطر غارتگری های بیشترو ثروتمند شدن سریعتر : در اثر نرسیدن آب به زمیها و مزارع دهقانان از بک - ترکمن تاجیک و هزاره و در اثر بسته شدن نهرها آبشن توسط افراد غرق تا گلو در سلاح و مهمات در زمانیکه ملیتها دیگر کاملاء خلع سلاح بودند و داشتن سلاح برایشان جرم بزرگ شمرد میشد برخلاف برادران پشتون مادر کوچه و بازار با سلاح اتن ورقص و پایکوبی می نمودند . هموطنان عزیز خواهشمند که به عمق فاجعه و سیاستها یک با م و دو آسمان خاندان تفرقه افگان آل بحی و وزیر محمد گل خان مهمند این عنصر عظمت طلب و برتری جو کمی توجه نماید تا بتوانید . بدرجۀ استبداد و ستمگری نواقل کاملاء پی ببیرید . ایشان بخاطر ایجاد ترس و وحشت بمقدم هر چندی مراسم نشانزی در انتظار مردم خلع سلاح شده بربا می کردند در بازار و در هر گونه محافل مجالس و مراسم گروه گروه بطور مسلح می گشتند و بمقدم محل زهر چشم نشان میدادند و کسانیکه به اصطلاح بیک چشم به هم زدن صاحب باغ زمین . قلعه در دروازه های بزرگ و مهمانخانه های کلان شده بودند حالا به فرش ظرف سامان و لوازم خانه به اشتر های بارکش و جنگی - اسپها ی سواری و بزکشی - گاو های ستمگران ملی شیری و قلبیه به رمه های گو سفند و به دهها چیزی دیگر ضرورت داشتند همینطوریکه در کمترین زمان ممکن صاحب آرگاه و بارگاه شده بودند و حوصله نداشتند که برای تهیه و خرید ضروریات فوق برای خود چندین سال دیگر انتظار بی کشند . لذا کسانیکه با از دست دادن باغها و زمینهای خود به کارگران روز مزد و کارگران فصلی تبدیل شده بودند و خانصاحبان (خانهاییکه جدید امبر اساس چور و چپاول و غارت دیگران خان شده اند) حاضر نبودند و حاضر نمی شدند که پولهای دست مزد دهها کارگر فصلی را که برای خانها مزدوری نموده بودند (آنها برای خانها دیوار زده - قلعه ساخته خشت مالیده یعنی خشت ریخته در دروازه تیار کرده گلکاری و دروغگری نموده علف و آذوقه برای حیوانات خان صاحب جمع و ذخیره نموده بودند و دهها خدمت خانصاحب را با زحمات طاقت فرسا انجام داده بودند) ولی خانها با وعده های امروز و فردا حاضر نبودند و هرگز حاضر نمی شدند که بنوکران خود حق بدند (به نوکرانیکه چند سال قبل خودشان همه چیز داشتند) بکسانیکه نان از خود خورده ولی برای خان ستمگر کار کرده بودند اعضای فامیل زن و فرزند ایشان در انتظار پدر بودند و ایشان با گرفتن قرض از قوم و خویش و همسایهای زنده مانده اند و یازنده مانده بودند . خانصاحب به زحمتکشا نیکه برایش کار کرده است پیشنهاد می کند که : بباید من شمارا با اسلحه و با مهمات کافی و اسپها مجهز می سازم و شما در قریه و قشلاق خود رفته از بای ها هرچه که داشته با شند چپاول و غارت کنید و کسانیکه مقاومت کرد بکشید و اگر زنده خود را در قلعه من برسانید شمارا کسی گرفته نمی تواند و کسی قدرت اینرا ندارد که به قلعه من داخل گردد . اگر شما در جریان دزدی و یا در مسیر راه گرفتار رویاکشته شوید بمن مر بوط نیست و اگر توانستید خود را زنده به قلعه من رسانید دیگر بین وسیله در اثر جانکنی - ایثار و فداء کاری تعدادی مجبوراء به شما کاملا مصون هستید . دزدان خانصاحب ها تبدیل شده بودند خانهای نواقل را در مدت کوتاه صاحب هممه چیز گردانیدند و باشنده گان اصلی و لایت بلخ را خانه خراب نمودند این یک حقیقت مسلم - آفتایی

واظهر من الشمس است و همه باشنده گان ولايت بلخ می داند که خانه اروى اهداف گو نا گون بحیث دزد باشی در راس باند گروپهای مسلح قرار داشتند و بعده بدون اینکه ایشان به جهاد باور و عقیده داشته باشند ما سک جهاد برخ کشیدند و بالامکانات بیشتر در شرایط حکومت جنگل به غارتگری های گسترده تریء پرداختند و فعلاً دزد باشی های سابق اعضای حزب اسلامی و قوماندانهای گلب الدین حکمتیار میباشند . شو و نیستهاى وطنی ما در راس محمد گل خان مهمند با استفاده از وسائل مختلف به ستمگری های گو ناگون مبادرت ورزیده و باشنده گان و صاحبان اصلی ولايت بلخ را از همه چیز محروم و نوافل را به زور اسلحه و با استفاده عنادرست از مسله ملي و بادامزدن به اختلافات گوناگون و با تحریک نمودن خصلتهای عظمت طلبی و برتری جوی برادران پشتون ما بر ضد مليتهای دیگر بخاطر عملی نمودن پروگرامهاى ضد بشری و تفرقه افگاناه خود این برتری جویان قبیله گرا از مأشین دولتی بحیث وسیلهء سرکوب مردم استفاده نموده مردمان بومی را یکبار دیگر با استفاده از نیر نگهاى مختلف خلع سلاح نموده و در کنار ارتش پولیس - ژاندارم و خفیه پولیس قبائل را تادندان با اسلحه دولتی مسلح و بخاطر رسیدن به اهداف خود آنها را گروه گروه بخاطر تصرف دارو ندار مردم داخل کار زار غارتگری نموده نه بمدردم محلی زمین ، نه باغ نه ، چهارباغ ، نه موashi ، نه پول نقد ، نه زیورات ، نه لوازم منزل ، نه گله های اشتر ، نه رمه های گوسفند ، نه پاده های گاو ، نه کتا بخانه ، نه قبرستان ، نه زیارتگاه ، نه آثار تاریخی ، نه اشیای انتیک بالاخره هیچ چیزی بدرد بخوری بمدردم نماندند . شو و نیستهاى اقوام بومی صفحات شما را با افراد مسلح نوافل و ارتش دولتی بطور بی رحمانه سرکوب کرده و چور و چپاول نمودند

ادامه دارد
انجنيير امان الله استوار
روزندا—هالند
Ostowar@Tiscali.nl
P h : 0031-62-93- 23-475

((هر کی را دردی رسد نا چار گوید وای وای))

آاجنآرد مک دز وسیم یئ اجنآ)) : هک دن-ی وگیم امل داع و رگن تی عقا و مدرم اج م زی اتیلیم وی رل ته م زیش اف ریگ-جو اب م اگمه . ((در ادرارق شت وی امتسین و ویش ویلم وین ابز ن ابل طرز ایت ماویم وق ن ای وجی رت رب ن اپ ین اوح حطس هب ن اش م اش آن و خ و رگمتس ن ای اوش-ییپ زا دیلقت اب ام ی ن طی اه درو آتس ده ده اشم س اس ارب و دز هرگ اهن آتش ون رس اب ار و خ تیش ون رس رب اهن آی اهی ز و ریپ هکی ریل ته م ز-یش اف ن دیس ر تردق ب ل و ای اهل اس ا درب و گل اب ن اش-ی اهک دوب مت خ اس د و خ ء هتفیش ار ام یم وق ن ای وجی رت اب ان آرب ام ن طور دن امل آم زیش اف ن یگ ارمیت اغیل ب بت و اه در کلمع ز ای ر دو خ یولی بیق روت لک و ت رپ رد و هدین اش و پیق ریش دا دیبت سا ای ابیق و ملظ زای دی دج قرط و اه هویش رو فنم بت کم ن آه ب ن دیش-خ ب ء ان غ ته م ج دن د و من ه و الع ن آرب ار ای اغف اپ-یت ی رگمتس

ن اردارب دض رب ن اخ ن امح رل ا دبع ریم ای اهی رگمتس دروم رد هکی یئ اجن آز ا ز و من ه ات امن و تیش پلی ابیق زا ی ضعیب و اه گچ ات . امن مک رت ، اه کبزا ، هرازه ن اشن رط اخ . تیس ا دش ه در پس خیر ات هب ای زیچ ان وی زب-چ د و دحم ل کش ب